

Raport o zapatrywaniach społecznych i politycznych młodego pokolenia w RFN za 2023

Tytus Jaskułowski
Analityk The Opportunity

25.04.2024

Opublikowany 23 kwietnia br. raport na temat poglądów i kondycji psychospołecznej młodej generacji w RFN przynosi wysoce pesymistyczny obraz tejże. Autorzy badań wskazywali nie tylko na wyraźną zmianę preferencji partyjnych osób w wieku 14–29 lat oraz wzrost ich poparcia dla partii skrajnych. Diagnozowano zarazem coraz większe obawy jako cechę generalną omawianej grupy. Może to wpłynąć na wykorzystywanie zasygnalizowanych tendencji w działalności przez takie ugrupowania jak AfD. Nadal jednak wypracowanie atrakcyjnej oferty dla młodego pokolenia pozostaje trwałym deficytem niemieckiej sceny politycznej.

Opracowanie pt. *Młodzi w Niemczech* publikowane jest rokrocznie przez grupę niezależnych socjologów związanych albo z własnymi pracowniami badania opinii społecznej albo pracującymi na renomowanych uniwersytetach w RFN. Studium zaprezentowane 23 kwietnia br. wskazywało na najważniejsze trendy, które opisywały reprezentatywną grupę ankietowanych w wieku od 14 do 29 lat.

Pierwszym z nich były generalnie obawy młodego pokolenia dotyczące przyszłości. Co ciekawe, nie dotyczyły one problemów globalnych, w rodzaju wojny w Europie lub zmian klimatycznych, ale elementów determinujących codzienność ekonomiczną w RFN. Mowa tutaj o inflacji, braku możliwości sfinansowania własnego mieszkania, względnie coraz silniejszych podziałów społecznych. Niepokój budził także napływ uchodźców względnie ubóstwo po osiągnięciu wieku emerytalnego, a więc problemy nie dotyczące bezpośrednio respondentów w perspektywie krótkookresowej.

Drugi trend znamionował względnie słaby poziom kondycji psychicznej badanych. Prezentowany raport był trzecim z kolei, w którym notowano wzrost tendencji do występowania obciążeń psychicznych takich jak wypalenie, stres, brak chęci do działania, przewrażliwienie, ale i myśli samobójcze.

Bardzo wysoki, bo ponad jedenastoprocentowy, pozostawał odsetek pytanym korzystających z terapii dotyczącej zaburzeń psychicznych. Co ważne, zniesienie obostrzeń związanych z epidemią COVID nie wpłynęło na spadek tego typu danych, a także na wzrost odsetka twierdzących odpowiedzi młodych ludzi

związanych z posiadaniem jakiegokolwiek pozytywnej wizji kraju, w którym mieszkali.

Trzeci wymieniony trend to radykalizacja, względnie nieposiadanie poglądów politycznych wcale. Przegląd stosownych preferencji politycznych dowodził, iż najpopularniejszym ugrupowaniem wśród badanych była AfD. Jej wynik, tj. 22 % był o dwa procent lepszy od CDU. SPD otrzymywało 12 %, Zieloni 18%, a FDP 8%. Najwięcej respondentów, tj. jedna czwarta, nie wiedziała na kogo chce w ogóle głosować. Pozostałe partie, poza 13 % wzrostem dla AfD, przez dwa poprzednie lata notowały ponadto bardzo wyraźny spadek poparcia. Wynosił on od 2 – 4 % (SPD, CDU) do 10 – 11 % (Zieloni, FDP).

Wyjaśnieniem prezentowanych badań może być brak szerokiej aktywności partii politycznych w mediach społecznościowych, w czym z kolei specjalizuje się AfD. Problemem pozostaje relatywnie trudny instytucjonalny model obejmowania wysokich funkcji partyjnych przez osoby z młodszego pokolenia. A to z kolei prowadzi do podejmowania przez nich działań radykalnych, względnie wzrostu obojętności, manifestowanej ignorowaniem uczestnictwa w wyborach albo odrzucania idei funkcjonowania partii politycznych jako podmiotu wyrażającego poglądy obywateli.

Oznacza to, iż tylko te partie, które zdecydują się na względnie szybką prezentację młodej generacji atrakcyjnej oferty, nie tylko ekonomicznej, będą mogły liczyć na przetrwanie na scenie politycznej RFN. Sygnalizowane przez raport zniechęcenie lub obawy mogą także być coraz częściej używane względnie nadużywane przez partie skrajne jako element budowy własnego poparcia.

